

2. BOŽE PŘED TVOU VELEBNOSTÍ

T - Svatojanský kancionál

N - M. Haydn

takt 10-14 upraven dle místních zvyklostí

Bo - že před tvou ve leb - nos - tí sklá - ní -
4 me v pra - ch ko - le na, ty však zbav nás báz - li -
7 vos - ti, již hrud' na - še - sev - ře - na,
10 ob - tí - že - ni - jsme my vi - nou, vel - ká na - šich
13 dlu - hů tíž, a - le du - še ne - za -
16 hy - nou, když je Pa - ne o - čis - tíš.

2. Slovo Boží ukazuje pravou cestu v nebes chrám,
v jeho světle vystupuje člověk k jasným výšinám.
Srdce naše vzdělej, Kriste, sobě v roli úrodnou,
ať tvé símě svaté, čisté, padne v půdu příhodnou.
3. Oběť, Pane, k viny zmaru, podává ti hříšný lid,
nezavrhuje těchto darů, jimiž chce tě usmířit;
neb se chléb a víno změní v Krev a Tělo Kristovo
na památku umučení, jež tě smíří nanovo.
4. Cherubíni, serafíni, sestupte sem dolů k nám,
nevystihlé divy činí Boží láska nám i vám:
milostivě k nám se níží nejvyššího Boha Syn,
jenž kdys na bolestném kříži – shladil tresty našich vin.
5. Ježíši, jen ty jsi pravý původ míru sladkého,
srdce vpravdě svátek slaví, ty-li vejdeš do něho.
Věřím v tebe, doufám v tebe, jenom tebe v lásce mám,
pro tebe a tvoje nebe sliby světa pohrdám.
6. Vítej, Pane, zdroji síly, Ježíši můj žádoucí,
oblíb sobě stánek milý v hrudi láskou planoucí!
Jezu, celé nebe skvělé sestupuje v duše chrám,
když tě, svého Spasitele, ve Svátosti přijímám.
7. Jako rosa s nebe spadla milost svatou obětí,
tou se duše, hříchem zvadlá, občerství a posvětil.
Pro tu Oběť tvými býti chceme, věčná Dobroto,
ted' i až nám bude jít ze života tohoto.